

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

PETRA SOUKUPOVÁ: POD SNEGOM

Enkratne življenjske drame

Izjemna češka pisateljica Petra Soukupová v romanu *Pod snegom* ostaja zvesta svojemu značilnemu pripovednemu slogu. Roman daje samo na videz občutek, da gre za vsakdanjo situacijo, ki ni nič posebnega. A tri sestre, ki se nekega zimskega dne usedejo v avto in odpeljejo k staršem na praznovanje očetovega rojstnega dne, s seboj niso vzele samo otrok. Z njimi se v zimski dan zapeljejo tudi njihove življenjske zgodbe, ki nenadoma oživijo.

Prodorna češka pisateljica Petra Soukupová z romanom *Pod snegom* v odličnem prevodu prevajalke Nives Vidrih med bralce knjig Celjske Mohorjeve družbe prihaja prvič. Leta 2012 so lahko slovenski bralci prebirali njen knjižni prvenec *Morje*.

Na videz vsakdanja situacija. Tri sestre se nekega zimskega dne usedejo v avto in odpravijo k staršem na praznovanje očetovega rojstnega dneva. Blanka z dvema hčerama, dojenčkom in psom, Olina s sinom in iPadom, Kristýna z mačkom od prejšnjega večera. V polnem avtu pa se skupaj z njimi peljejo tudi njihove življenjske zgodbe, spomini na otroštvo, neizpolnjene sanje in frustracije, tako da je ozračje že čez nekaj kilometrov precej naelektreno. Pri tem pa nobena od sester še ne slutí, da jih v domu staršev čakajo še nove neprijetnosti.

Petra Soukupová zna v družinskih odnosih in na prvi pogled vsakdanjih dogodkih tako sijajno ujeti odtise zapletenih usod, da se pred bralcem razvijajo kot enkratne življenjske drame. V svojem značilnem pripovednem slogu z nekakšno samoumevno lahkotnostjo poudarja avtentičnost zgodbe in bralca tako potegne vanjo, da še sam postane eden od potnikov v avtu, ki vozi po zimski pokrajini.

Podatki o knjigi

- Naslov: Pod snegom
- Avtorica: Petra Soukupová
- Fotografije: Petra Soukupove Foto © Filip Singer
- Prevajalka: Nives Vidrih
- Urednica: Alenka Veber
- Cena: 20 €
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavahi
- Število strani: 364
- ISBN 978-961-278-333-4
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2017

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorici

Petra Soukupová (1982) je doštudirala scenaristiko in dramaturgijo na FAMU, Filmski akademiji v Pragi. Njena prva knjiga *Morje (K moři, 2007)* je dobila nagrado Jiříja Ortena za mlade avtorje (slovenski prevod, 2012, prevedla Anjuša Belehar); triptih zgodb *Izginiti (Zmizet, 2009)* je prejel nagrado Magnesia Litera. Leta 2011 je izšel njen roman *Marta v letu vsiljivca (Marta v roku vetřelce)*; leta 2014 je izdala svojo prvo otroško knjigo *Berti in vohljaček (Bertík a čmuchač)*.

Odlomki iz knjige

Nenavadno jutro je, zunaj je od jutra temno, snežilo bo, upam, da puncam to ne bo otežilo poti, svež sneg pa bo po drugi strani razveselil otroke. Zame to ne bo prijeten dan. Ampak moram se potruditi, zaradi otrok. Ali mogoče tudi zaradi punc. To si je on zamislil, češ da jim ne bova še nič povedala, ni mi znal navesti razloga, mislim, da bi punce to zagotovo prenesle, saj so že zdavnaj odrasle, in kaj se jih to sploh tiče, zanje se nikoli ne bo nič spremenilo, oba jima bova tukaj na razpolago, pa kaj potem, če vsak v svoji hiši. Ampak ko me je prosil za to, ko je prišel na dan s to idejo, je zgledal tako žalostno, tako onemoglo, v zadnjih letih se je precej postaral, mogoče je to zato, ker ga ne vidim več vsak dan, zdi se mi tako star, enostavno nisem mogla odkloniti, in v bistvu tudi jaz nočem o tem razpravljati s puncami, ali vsaj ne nujno danes, rada bi jih videla in se jih naužila, videla vnučke, gotovo so vsi zrasli, in Filípka sem videla samo dvakrat, v porodnišnici in potem za božič, punce ne prihajajo pogosto sem, ampak s tem sem se že zdavnaj sprijaznila, to je itak zaradi njega, nihče se ne počuti dobro z njim, čeprav ga imajo rade, nočejo biti skupaj z njim dlje časa, ko bojo punce to enkrat zvedele, bojo morda spet začele prihajati sem, k meni, včasih skrivoma mislim na to, vseeno pa sem že vajena, da se stvari, o katerih sanjariš, ne zgodijo, že dolgo vajena, da moraš živeti po svojih najboljših močeh, in če si sam, si pač sam. To ni upanje, ki bi me hromilo, samo občasno me prešine. (Str. 97)